

Arrest

nr. 349 299 van 29 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 29 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 19 december 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 april 2026.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DHONDT *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)" van 19 december 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 1 september 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 31 augustus 2026. Hij verkreeg ook een Grieks

reisdocument geldig tot 20 september 2028 (Documenten, stuk 5, nrs. 1-2; Landeninformatie, stuk 6, nr. 1, Antwoord Griekse Asieldiensten). Verzoeker betwist dit niet (NPO 1, p. 6).

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid:

“Hoewel u doorheen uw persoonlijke onderhouden aangeeft dat u het mentaal moeilijk heeft omwille van de dood van uw broers, u met een psychisch probleem kampt en psychologische druk ervaart en u op zoek bent naar psychologische hulp, legt u op heden geen enkel stuk neer dat uw psychische moeilijkheden staakt (CGVS 12/5/2025, p. 10-11, 12; DVZ Bijkomende vragen m-status Griekenland). U zou in België tweemaal een afspraak bij een psycholoog hebben gemaakt maar telkens werd deze afspraak geannuleerd omdat er geen tolk beschikbaar is en acht u het uw taak niet om een tolk te voorzien (CGVS 13/8/2025, p. 3-4). U toont dan ook niet aan dat u aan een psychische aandoening zou lijden, laat staan dat eventuele psychische moeilijkheden uw cognitieve vermogens zouden aantasten. Bovendien gaf u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat er geen elementen of omstandigheden voorhanden waren die uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (DVZ Vragenlijst “bijzondere procedurele noden”). Ook doorheen de persoonlijke onderhouden op het CGVS haalden u noch uw advocaat aan dat uw psychische staat u zou verhinderen om op volwaardige wijze aan de onderhouden deel te nemen, noch kon dit uit het verloop opgemaakt worden.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”;
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”;
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;

- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangereikt door de partijen zoals informatie van [help.unhcr.org](https://www.help.unhcr.org), de Nansen Note 2025-3, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker stelt dat hij psychisch lijdt, zowel als gevolg van de mensonwaardige leefomstandigheden tijdens zijn verblijf in Griekenland als de huidige situatie in de Gazastrook, waar zijn hele familie nog woont. Hij stelt dat hij lijdt aan depressie en posttraumatische stresstoornis. Hij ervaart een ernstige psychiatrische impact op zijn dagelijks functioneren. Hij kampt met slapeloosheid, nachtmerries, piekeren, ... Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dag en nacht in angst te leven. Hij kan zijn familie slechts sporadisch contacteren en vreest telkens het ergste. En het ergste gebeurde al, zijn twee broers verloren intussen het leven in Gaza. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, alsook zijn non-verbale signalen. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad en stelt dat er minstens begin van bewijs is van zijn psychische problematiek.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft, herhaalt de Raad dat verzoeker met zijn betoog geen nieuwe elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Hoewel u doorheen uw persoonlijke onderhouds aangeeft dat u het mentaal moeilijk heeft omwille van de dood van uw broers, u met een psychisch probleem kampt en psychologische druk ervaart en u op zoek bent naar psychologische hulp, legt u op heden geen enkel stuk neer dat uw psychische moeilijkheden staft (CGVS 12/5/2025, p. 10-11,12; DVZ Bijkomende vragen m-status Griekenland). U zou in België tweemaal een afspraak bij een psycholoog hebben gemaakt maar telkens werd deze afspraak geannuleerd omdat er geen tolk beschikbaar is en acht u het uw taak niet om een tolk te voorzien (CGVS 13/8/2025, p. 3-4). U toont dan ook niet aan dat u aan een psychische aandoening zou lijden, laat staan dat eventuele psychische moeilijkheden uw cognitieve vermogens zouden aantasten. Bovendien gaf u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat er geen elementen of omstandigheden voorhanden waren die uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (DVZ Vragenlijst “bijzondere procedurele noden”). Ook doorheen de persoonlijke onderhouds op het CGVS haalden u noch uw advocaat aan dat uw psychische staat u zou verhinderen om op volwaardige wijze aan de onderhouds deel te nemen, noch kon dit uit het verloop opgemaakt worden.”

De algemene uiteenzetting van verzoeker over het model van Caritas dat de kwetsbaarheid van vluchtelingen inschat, werpt geen ander licht op bovenstaande vaststellingen. Ook verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijf geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

7. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 31 augustus 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker toont aldus niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken.

Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen. Zo verklaarde verzoeker bij de DVZ dat hij in Griekenland gedwongen werd om internationale bescherming aan te vragen (DVZ-dossier, stuk 7, DVZ-verklaring, vraag nr. 33). Eveneens verklaarde verzoeker op zijn eerste persoonlijk onderhoud dat hij een aanvraag voor een Griekse reispas indiende om ergens anders asiel aan te kunnen vragen, omdat hij in Griekenland slecht behandeld werd (NPO 1, p. 8). Verder zette de bestreden beslissing correct en pertinent uiteen:

“Hoewel u zelf aangeeft dat u het heel belangrijk vond om de Griekse taal te leren, u de taal probeerde te leren en u zeer vaak uw gebrek aan het Grieks opwerpt als een hinderpaal, blijkt dat u nauwelijks pogingen heeft gedaan om het Grieks onder de knie te krijgen (CGVS 13/8/2025, p. 7, 9, 11, 13; CGVS 12/5/2025, p. 8, 9, 10). Vooreerst moet er hier opnieuw op gewezen worden dat u relatief snel Griekenland verliet en nooit de intentie had zich in Griekenland te vestigen, zoals hierboven uiteengezet. Verder blijkt u tweemaal naar een school te zijn geweest. Eenmaal ging u met iemand die het Engels machtig was toen de school gesloten was en een tweede keer zonder begeleider waardoor u niet met hen kon communiceren en ze u niet begrepen.

Andere pogingen ondernam u niet (CGVS 13/8/2025, p. 13). Hoewel u Engels via een app leert deed u dit niet voor het Grieks. Naar eigen zeggen omdat u in Griekenland niet steeds uw gsm kon gebruiken. Nochtans gebruikte u wel Facebook in Griekenland waardoor er niet begrepen kan worden waarom u het Grieks niet via een app probeerde te leren wanneer u wel uw gsm ter beschikking had (CGVS 12/5/2025, p. 10; CGVS 13/8/2025, p. 9). Uit uw zeer beperkte pogingen om de Griekse taal te leren blijkt andermaal dat u niet de wil had om uw leven in Griekenland op te bouwen.

U geeft aan dat u bij terugkeer naar Griekenland vreest om niet of in slechte omstandigheden tewerk gesteld te worden en u leidt dit af uit uw eerdere ervaringen in Griekenland. Er moet echter vastgesteld worden dat u niet alleen zeer beperkte stappen zette in uw zoektocht naar duurzaam werk in Griekenland maar ook dat u er andermaal geen duidelijk zicht op wenst te geven. Om werk te zoeken in Athene stelde u zich beschikbaar op een plaats waar dagloners opgehaald werden, ging u naar koffiebars en ging u naar één kantoor met drie vrienden (CGVS 13/8/2025, p. 12; CGVS 12/5/2025, p. 8, 9). In dat kantoor vroegen ze u echter om een adres, een bankrekening, een AMKA, een AFM en een AMA. Voor de AMKA, AFM en de AMA moesten jullie naar Leros gaan wat voor jullie niet mogelijk was (CGVS 12/5/2025, p.8). Of dat kantoor dat u in Athene bezocht een arbeidskantoor was, weet u overigens niet zeker en of het een privaat of publiek kantoor was weet u evenmin (CGVS 12/5/2025, p.8). Ook over de voorwaarden waaraan jullie niet konden voldoen kunnen uw verklaringen niet overtuigen. Slechts wanneer er geopperd wordt dat u een AFM moet gehad hebben omdat het samen met een positieve beslissing wordt afgeleverd stelt u dat dat wel eens zou kunnen kloppen, maar dat u geen sociaal assistent had waardoor u van dergelijke procedures helemaal niet op de hoogte was (CGVS 12/5/2025, p. 8). Als u er vervolgens op gewezen wordt dat u bij de DVZ aangaf dat u een AFM en AMKA kreeg zegt u eenvoudigweg dat u niet weet waar de Griekse documenten die u heeft over gaan (CGVS 12/5/2025, p. 8). U wist dan ook tot uw aankomst in België niet dat u over deze stukken beschikte. U wijst daarbij op het belang van een sociaal assistent die u wegwijs kan maken en het gebrek aan dergelijke begeleiding in Griekenland (CGVS 13/8/2025, p. 7, 8). Dit is niet ernstig. Indien u daadwerkelijk van plan was om uw leven in Griekenland op te bouwen, zoals u beweert, kan er wel degelijk van u verwacht worden dat u zichzelf informeert over de nodige stappen die u daartoe moet zetten. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u zich nauwelijks geïnformeerd heeft over de benodigdheden om uw leven in Griekenland op te bouwen. U vroeg het aan vrienden, maar benaderde geen officiële instanties (CGVS 13/8/2025, p. 9). Dat u zoals u zegt niet kon communiceren bij gebrek aan talenkennis is niet redelijk. Eerder gaf u immers aan dat u in Griekenland het Engels gebruikte (CGVS 12/5/2025, p. 9). Hierbij dient eveneens gewezen te worden op de verschillende informatiebrochures in het Arabisch die de Griekse overheid u gaf over de asielpprocedure, het vernieuwen van een ADET en de aanvraag van een reispas. Dat de Griekse overheid u dan ook geen voor u begrijpbare informatie wilde verschaffen kan niet aangenomen worden. Ook ging u niet naar hulporganisaties om u te informeren over de te zetten stappen, volgens u omdat u al alle benodigde documenten had (CGVS 13/8/2025, p. 9). Dat u het CGVS tracht voor te houden dat u in Griekenland niet wist dat u over alle documenten beschikte om er uw leven uit te bouwen lijkt u bij dit antwoord vergeten te zijn (CGVS 13/8/2025, p. 10). Hierbij dient in herinnering gebracht te worden dat u er in Griekenland niet alleen voorstond maar dat u kon en kan terugvallen op uw oudere broer K.. Bovendien stelt zich de vraag hoe u een AMKA heeft kunnen bekomen zonder zelf dat u zich hier zelf bewust van zou zijn. Uw voorstelling dat u aan de beambte niet moest zeggen wat u wilde bekomen aangezien zij het wisten en het voor u regelden zonder dat u er aan de pas kwam raakt kant nog wal (CGVS 13/8/2025, p. 8). Zoals hierboven besproken is de aanvraag van een AMKA een procedure die u actief moet doorlopen waarbij het niet voor te stellen valt dat enerzijds de beambte wist welke van de beschikbare procedures u diende en wilde aangaan zonder dat u dat zelf beseftte maar anderzijds u er elke informatie over weigerde. Het mag duidelijk zijn dat u opnieuw geen zicht wilt geven op de werkelijke stappen die u bewust in Griekenland heeft gezet om uw administratieve situatie in orde te krijgen.

Ook aan uw voorstelling van uw werk in Rhodos moet ernstig getwijfeld worden. U werkte er vier maanden in het zwart als tegelzetter maar in ruil kreeg u slechts kost en inwoon (CGVS 12/5/2025, p. 9). Aangezien u aangeeft dat u in Griekenland nooit uitzicht had op een werkcontract en steeds in het zwart werkte, is het zeer merkwaardig dat er zich tussen uw Griekse documenten een werkcontract bevindt. Hoewel de gegevens van de werknemer in dit contract niet ingevuld zijn sluit dit werkcontract volledig aan bij uw verklaringen, namelijk een bouwproject aan een hotel in Rhodos, waar u vier maanden als tegelzetter zou hebben gewerkt (CGVS 13/8/2025, p. 9, 12). U kan overigens in het geheel niet aangeven waarom dit werkcontract zich tussen uw documenten zou bevinden (CGVS 13/8/2025, p. 12).

Zelfs indien er geloof zou kunnen gehecht worden aan uw these dat u niet wist dat u over de benodigde documenten beschikte, quod non, dan nog dient er besloten te worden dat u momenteel niet alleen nog steeds over de administratieve vereisten maar ook over de kennis erover samen met relevante werkervaring en een verbeterde talenkennis beschikt waardoor er dan ook vanuit gegaan moet worden dat u in staat bent om bij terugkeer naar Griekenland uw plaats op de arbeidsmarkt te verwerven zodoende dat u in staat bent om er in uw levensonderhoud te voorzien (CGVS 13/8/2025, p. 9, 10, 13).

Als verklaring voor uw vruchteloze zoektocht naar een woning in Griekenland wijst u herhaaldelijk op de vicieuze cirkel waarbij u een adres nodig had om een bankrekening te openen en een bankrekening nodig had om een huurcontract te kunnen afsluiten (CGVS 13/8/2025, p. 10, 11). Naast de hierboven aangehaalde informatie kan er in dit verband nog op gewezen worden dat er verschillende manieren bestaan om bij de Griekse overheid een geldig adres te laten registreren; dit kan onder meer op basis van een huurcontract, een plechtige verklaring van een derde persoon die u opvangt of door zich als dakloze bij de gemeente te laten registreren (Country Report: Greece. Update 2024 », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf en <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-employment/>). U blijkt van deze mogelijkheden niet op de hoogte te zijn, hetgeen zeer sterk doet twifelen aan uw daadwerkelijk vruchteloze pogingen om een bankrekening te openen en een huis te huren (CGVS 13/8/2025, p. 10, 11). Overigens blijkt u ook over uw vertrek uit het opvangcentrum geen waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen. U stelde immers dat u op de dag van de positieve beslissing, op 1 september 2023 het centrum moest verlaten (CGVS 13/8/2025, p. 11). Deze stelling strookt niet met het neergelegde attest van 20 september 2023 dat u destijds in het centrum van Leros verbleef. Overigens moet er in herinnering gebracht worden dat hierboven aangetoond werd dat u bij terugkeer naar Griekenland in staat bent om duurzaam werk te vinden en op deze manier in uw levensonderhoud te voorzien. Derhalve moet er ook aangenomen worden dat u bij terugkeer in staat bent om een degelijk onderkomen voor uzelf te regelen, mits u daartoe de juiste stappen voor neemt.

Wat betreft uw nood aan medische zorgen geeft u aan dat u in Athene en Rhodos met diarree en allergieën kampte en dat u er psychologische druk ervaarde (CGVS 12/5/2025, p. 8). Voor medische zorgen ging u in Athene tweemaal naar een ziekenhuis, u stootte echter op een taalbarrière waarbij jullie elkaar wederzijds niet begrepen. Vervolgens deed u geen verdere inspanningen meer, zo zegt u in uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS 12/5/2025, p. 10, 11). In uw tweede persoonlijk onderhoud luidt het dat u slechts éénmaal naar een ziekenhuis ging in Athene en dat u er uitgescholden werd. Een andere poging om medische hulp te zoeken in Athene ondernam u niet. Evenmin slaagde u erin iemand te vinden die het Engels of Arabisch machtig is. Als verklaring werpt u daarbij op dat u niet altijd met anderen samen was (CGVS 13/8/2025, p. 10). Hierbij dient evenwel het familiaal netwerk waarover u in Griekenland beschikt in herinnering gebracht te worden. In Rhodos trachtte u niet naar een ziekenhuis te gaan omdat u bang was door de aanwezigheid van de maffia. Dat de aanwezigheid van de maffia u verhinderde naar het ziekenhuis te gaan maakt u evenwel allerm minst aannemelijk. U kan over de aanwezigheid van de maffia immers slechts zeggen dat je in Athene van andere vluchtelingen leerde dat iemand je kan aanvallen om je te beroven (CGVS 12/5/2025, p. 11). Een dergelijke algemene uitspraak kan uiteraard niet verklaren waarom u in Rhodos geen medische zorgen zou hebben gezocht. Uit uw verklaringen blijkt niet alleen dat u andermaal geen zicht wenst te bieden op dit aspect van uw verblijf in Griekenland maar ook kan er uit uw zeer beperkte pogingen om medische zorgen te verkrijgen allerm minst afgeleid worden dat medische zorgen voor u in Griekenland onvoldoende toegankelijk zouden zijn door toedoen of onverschilligheid van de Griekse overheid en buiten uw wil om.”

Nochtans wees de bestreden beslissing terecht op verzoekers autonomie en zelfredzaamheid:

“U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om u bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dit blijkt uit uw verklaringen dat u zelf uw reis van Gaza tot Griekenland en van Griekenland tot België regelde (DVZ Verklaring, vraag 32). Voorts bent u het Engels machtig en werkte u in België in een vleesverwerkend bedrijf en momenteel in een fruitbedrijf (CGVS 12/5/2025, p. 8, 10; CGVS 13/8/2025, p. 2). Door te werken slaagde u erin om vanuit België geld over te maken en zo uw familie van zeven in Gaza te onderhouden. Toen Western Union haar activiteiten in de Gazastrook stop zette kon u via andere mensen geld overmaken aan uw familie (CGVS 13/8/2025, p. 2, 5, 6; CGVS 12/5/2025, p. 13).”

Verder kan geen abstractie gemaakt worden van de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“Wat uw leven in Gaza betreft legt u overigens tegenstrijdige verklaringen af. Waar u op het CGVS stelde dat u in Gaza niet werkte omdat u er een kind was en er geen werk was verklaarde u ten aanzien van de Griekse asiendiensten dat er in Gaza geen werk was maar u wel verschillende jobs uitvoerde als schrijnwerker, schilder en tegelzetter (CGVS, p. 4; Ministry of Migration and Asylum Interview Transcript). Bij uw registratie in Griekenland gaf u als beroep in uw land van herkomst ook houtbewerker aan. Deze tewerkstelling wordt bevestigd door uw Palestijns paspoort waarop eveneens schrijnwerker vermeld staat als uw beroep. Over uw familiaal netwerk in Griekenland hangt u eveneens een rookgordijn op. Zo beweert u op het CGVS dat geen van uw familieleden in Griekenland verbleven toen u daar was (CGVS 13/8/2025, p. 4). Nochtans vermeldde u tijdens uw interview bij de Griekse asiendiensten dat uw broer K. in Griekenland verblijft (Ministry of Migration and Asylum Interview Transcript). Op het CGVS ontkent u eenvoudigweg deze uitspraak, zonder er een verklaring voor aan te reiken (CGVS 13/8/2025, p. 5, 12, 13). Het mag duidelijk zijn dat u tracht om het CGVS een minder positief beeld van uw situatie in Griekenland voor te houden. Gezien de zin voor initiatief en de zelfredzaamheid die uit uw parcours blijkt, uw vermogen om zelfs in een u vreemde omgeving aan de

kost te komen en uw familiaal netwerk in Griekenland moet er besloten worden dat u in staat bent om in Griekenland uw leven op te bouwen.”

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat verzoeker beschikt over voldoende zelfredzaamheid en aldus keuzemogelijkheden heeft om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij kan niet overtuigen of aantonen dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

9. Waar verzoeker nog gewag maakt van racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. Dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen.

10. In zoverre verzoeker kritiek uit op het feit dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen in het Engels en dat de vertaling ervan werd gegenereerd via een digitaal vertaalprogramma, merkt de Raad op dat verzoeker geen opmerkingen heeft geformuleerd ten aanzien van de notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van artikel 57/5quater, § 3, van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt verzoeker overeenkomstig artikel 57/5quater, § 3, van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijke onderhoud die hem werden bezorgd.

Volledigheidshalve wenst de Raad toch nog op te merken dat uit het administratief dossier blijkt dat de taal van de procedure waarin het onderzoek is gevoerd het Nederlands is en dat de bestreden beslissing genomen is in het Nederlands. Dienaangaande wordt benadrukt dat uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat uit artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming vertaalt dit rechtstreeks moet doen in de taal van de procedure, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend het Nederlands moet zijn (RvS 6 januari 2003, nr. 114 257; RvS 9 maart 2004, nr. 128 986). Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet legt geen verplichting inzake taalgebruik op aan de ambtenaar en de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud. Ook in dit verband blijkt niet dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan. Verzoeker levert zoals eerder vermeld ook geen inhoudelijke kritiek op de vertaling van het verhoor door de EUAA-expert dat in de Engelse taal doch met bijstand van een tolk Arabisch plaatsgevonden heeft. Verzoeker geeft verder allerminst blijk van het feit dat hij de vragen niet goed begrepen heeft. Evenmin toont hij aan dat hij verhinderd werd bepaalde verklaringen af te leggen, waarvan hij meent dat die belangrijk waren in het kader van zijn beschermingsverzoek.

De Raad herinnert eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. In de wettekst wordt nergens gespecificeerd dat met ‘een andere instantie’ uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5ter, § 1, van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 54-2548/001, p. 93). Hierin staat geschreven: ‘Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. [...] Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asiel dienst van een andere EU-lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO.’ Hieruit blijkt aldus ontegensprekelijk dat het CGVS niet enkel Belgische ambtenaren stricto sensu, maar ook medewerkers van het EUAA (voormalig: EASO) kan inschakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

De (Griekse) EUAA deskundige die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft geen enkel belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor de Raad niet inziet hoe deze aangestelde expert in casu bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. De Raad ontwaart in de notities van het persoonlijk onderhoud

geen elementen die hier anders over doen oordelen. Uit de stukken van het dossier kan aldus geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid.

11. Hoewel de beschikbare informatie aldus getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

12. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of onvankelijk.

3. Met zijn betoog ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 29 april 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker in zijn aanvullende nota van 2 juni 2026 aangebracht. Hoewel de aanvullende nota nog andere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, zoals het RSA-rapport van april 2026, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is. Hetzelfde geldt voor de overige neergelegde stukken.

3.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar de elementen van het verzoekschrift, maar de Raad is van oordeel dat hiermee voldoende rekening werd gehouden, zoals reeds geduid in de voormelde beschikking.

3.4. In zoverre verzoeker in zijn aanvullende nota nog verwijst naar rechtspraak van de Raad, is een verwijzing naar rechtspraak van de Raad niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op de eigen merites te worden beoordeeld.

3.5. Verzoeker verwijst ter terechtzitting naar zijn situatie in België beter is. Verzoeker stuurt met dit betoog echter aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cfr.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 29 april 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP